

ת"פ 28024/05 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד משה מזרחי, נינה פייגין

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17-05-2024 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' מזרחי ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מאמשיה	פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד	
נאשימים	1. משה מזרחי 2. נינה פייגין

החלטה

שאלת קבילות סרטוני מצלמות אבטחה, היא העומדת בסיס החלטה זו.

הבקשה וטעוני הצדדים

1. נגד הנאשימים הוגש כתב אישום המיחס להם את עובדת גרים מתוהה ברשלנות של ירצה כבת 9 בטבעה בבריכה. הנאשם 1 היה המצלם בבריכה אותה שעה. הנאשם 2 הייתה אחראית לפיה הנטען על היילדה.
2. במהלך שמייעת הריאות ביקשה המאמשיה להגיש דיסק ובו (לכארה) סרטונים מצלמות האבטחה של הבריכה ביום האירוע. נטען כי הסרטונים מתעדים את אירוע הטבעה ואת מעשו של הנאשם 1 בזמן זה.
3. ב"כ הנאשם 1 התנגד להגשת הדיסק והצדדים סיכמו טענותיהם בנושא. כן הסכימו הצדדים בשלב זה הראייה תתקבל "על תנאי" וכי בית המשפט לא יעינ בה טרם החלטתו בשאלת הקבילות (הדיסק סומן ת/87).
4. ב"כ הנאשם 1 טוען כי אין לקבל את הדיסק כראייה בשל שני נימוקים. הראשון עניינו פגם בתיעוד שרשת המוצג (הוינו הדיסק בו מצויים הסרטונים) ובכלל זה העתקתו ממקשן ניד (disc on key) לדיסק "רגיל" (cd), ופגם בסימון הסרטונים שהוצעו לנאים בעת חקירתו במשטרה. הנימוק השני עניינו בתנאי הקבילות כפי שנקבעו בפסקיה, לגביהם נטען שחלקם אינם מתקיימים בענייננו, ובכלל זה הוכחת השירות הטכנית של האדם שהעתיק את הקבצים והיווטו נעדר עניין בנושא.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - oz © verdicts.co.il

5. המאשימה טעונה כי בשנים האחרונות הגשת סרטונים ממצולמות אבטחה הפכה רוחות מבלי שmag'ש הראה נדרש להוכיח את אמינותה המכשיר, אלא מרכז הכאב מושם על משקל הראה. עניין זה נטען כי לאור התפתחות הטכנולוגיה יש לשקל את פסילת הראה רק אם הובאו ראיות המצביעות חשש לזרפה. עוד טעונה המאשימה כי יש לקבל את הסרטון כראיה ממשום העובדה רשומה מוסדית, כאמור בסעיף 35 לפקודת הראות. עניין תנאי הקבילות טעונה המאשימה כי העד קאופמן אינו עד מעוניין, גם שנחקר חחשוד בעבירה, והוא איש בעל ידע מתאים אשר העתיק את הסרטונים ומסר אותם לידי המשטרה. עניין זה מדגישה המאשימה כי העד מסר שהמצולמות פועלות בצורה תקינה, לא נערכו בהן שינויים וכי הסרטון הועבר למשטרת בצורה מקורית.

6. עוד טענה המאשימה כי הסרטון הוצג לנאים, אשר אישר את התכנים הנצפים בו ויזה את עצמו. לאור כך נטען כי אין מקום להתנגדות ההגנה לקבילות הסרטון.

דין והכרעה

7. העובדות הבאות הן הרלוונטיות לעניינו:

(-) ביום האירוע ביקשה המשטרה ממך צביקה קאופמן - מנהל הבתי חותם והבטיחון בקאנטרי בו אירעה הטבחה - להעתיק סרטונים ממצולמות האבטחה של הקאנטרי (להלן - קאופמן).

(-) קאופמן עשה כן ובהתאם לת/68 מסר את הסרטונים המועתקים לקצין בשם פיני נדר על גבי החסן יד (disc on key).

(-) ביום מצוי בידי המאשימה דיסק (cd) ובו לפי הנטען מצויים הסרטונים שמסר קאופמן.

(-) עד כה לא הובאו ראיות בדבר האופן בו הגיע לידי המשטרה הדיסק וכן כיצד ועל ידי מי הועתקו אליו הקבצים מהחסן הנייד.

8. להלן אבחן את טענות הצדדים משתי זוויות ראייה שונות, לאור שתי טענות המאשימה לקבילות הראה. הראשונה, מכוח אישור הנאשם בחקירותו את נוכחות הסרטון, והשנייה, לאור הטענה כי התקיימו תנאי הקבילות הקבועים בחוק, בשינויים המחייבים לאור "רוח התקופה".

אקדמים מסקנה לדין ואומר כי שתי הדרכים מובילות אותה מסקנה והוא כי יש לקבל את ת/87 כראיה על תנאי. אນמק להלן את מסקנתיו.

אישור הנאשם את הנראת בסרטונים

9. אכן, בפסקה נקבע כי לצורך קבלות סרט הקלטה (סרטון וידאו בכלל זה) על הצד המבקש את הגשת הראייה להוכיח כי התקיימו ששת התנאים המקדמים, כפי שנקבעו בפסק הדין המנחה בסוגיה בע"פ 869/81 **שניר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לח(4) 169 (1984).

התנאים שנקבעו בעניין זה הם אלו:

"(1) המCSIר, או האמצעי الآخر ששימש להקלטה, פועל כהלכה ועשוי לקלוט או להקליט את הדברים שנאמרו; (2) האדם אשר טיפול בהקלטה ידע את מלאכתו; (3) ההסרטה או ההקלטה מהימנים ונכונים; (4) הסרט ההקלטה לא געשו שינויים במצב הוסיף או השמות; (5) קולות הדוברים בהקלטה זהוו כהלכה; (6) הדברים נאמרו מרצונם הטוב של הדוברים" (ע"פ 4481/14 **ג'סי בראונלי נ' מדינת ישראל** מרץ 16.11.16).

10. ואולם, לצד כלליים נוקשים אלו, נקבע בפסקה כי מקום בו נאשם מאשר בחקירתו כי הנשמע בהקלטה (או נראת הסרטון) משקף את המציאות כפי שנקלטה בנסיבות הקלטה, תתקבל הראייה כקבילה אף אם לא הוכחו תנאי הקבילות הנדרשים (ראו: ע"פ 6411/98 **מנבר נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה (2) 150 (2000); ע"פ 95/95 **קורקין נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(1) 791 (1998); ע"פ 4481/14 **ג'סי בראונלי נ' מדינת ישראל** (16.11.16); להלן - "עניין בראונלי").

11. כאמור, המאשימה טוענת כי הסרטונים הוצגו לנאשם בחקירתו והוא אישרם. אכן, עיון בת/8 מילה כי בשלב מסיים בחקירתו (ש' 193) הוצג בפני הנאשם סרטון הנחזה להיות "מצצלמות האבטחה בבריכה" והנאשם אישר כי "זה הסרטון וזהת הבריכה". בהמשך הנאשם זיהה את עצמו "ושב בעמדת" וכן את פעולותיו אותה עת. בהמשך אישר הנאשם כי הוא רואה "את הרגע בו טבעה הקטינה". הנאשם לא טען דבר נגד הנראת הסרטון, במובן זה שהוא אינו משקף נוכנה את המציאות כפי שהתרחש, או שהוא מבויים וכיוצב טענות אפשריות.

12. ודוק: ת/8 הוגש ללא התנגדות ולא קיימת טענת זוטא. המשקונה המתבקשת מדברים אלו היא שהנאשם אישר (לכארה) כי הסרטונים שהוצגו בפניו משקפים נוכנה ונאמנה את המציאות כפי שהתרחש. הנאשם אישר שמדובר הסרטונים המתעדים את הבדיקה מושא כתוב האישום, ביום ובעעה הרלוונטיים; את העמדה בו היה בעת האירוע; את הפעולות בסמוך לבריכה; ואת אירוע הטעיבה עצמו. רוצה לומר, הנאשם אישר, לכארה (שכן טרם נקבעו מצאים בנושא ואלו יקבעו בהכרעת הדין), כי הסרטונים שהוצגו בפניו אינם מבויים, אינם מזוייפים, אינם חסרים ואינם משקפים בצורה מעוותת, או בלתי נוכנה את האופן בו התרחשו הדברים למציאות.

13. מכאן, שהראייה עשויה להיות קבילה, אף אם לא יוכחו התנאים הנדרשים בפסקה זו זאת מכוח אישורו של

ואולם הסגנור טוען כי אין לדעת מה הוגג בפני הנאשם, שכן בטופס החקירה לא צוינו שמות הסרטונים וכיוצב' פרטים מזהים (היוון שם הקובץ, סימון הדיסק ממנו הוגגו, או כל פרט אחר). כן טוען הסגנור שכולם מצוי בידי המאשימה דיסק (pc) בו מצויים הסרטונים שנטען שהם שהוגגו בפני הנאשם, ואילו קאופמן, כאמור, מסר לשוטרים החשן ניד.

14. טענה זו יפה וכוחה בצדה, אך מקומה בשלב הכרעת הדין. אינני יודע בשלב זה מה רואים הסרטונים, שכן הם טרם הוגגו בפני בהתאם להסכמה הצדדים. אכן, אפשר ו邏輯י בהם יתרברר שאין כל קשר בין הדברים שאישר הנאשם, ולכן לא יהיה לאישור זה כל משקל לצורך שאלת הקבילות. אפשר גם שהנאשם יטען בעדותו (אם יבחר להעיד) טענות אלו או אחרות בנושא, שייהי בהן להבאיי למסקנה כי לא אלו הסרטונים שהוגגו בפניו. ואולם, יש לאפשר למאשימה להוכיח כי הסרטונים שמצוים בידה, הם אכן הסרטונים שהוגגו לנายนם. זאת ניתן להוכיח בדרכים רבות וברוי שאין לחסום את האפשרות להוכיח זאת כבר עתה.

15. הסגנור טוען גם לפגם בשרשראת המוצג, היינו שלא הוכח כיצד הגיע הדיסק לתיק החקירה וכן כיצד עברו הסרטונים מהחשן הניד (עליו הועתקו לראשונה על ידי קאופמן) לדיסק המקורי כיום בידי המאשימה. אף טענה זו כוחה בצדה, אך אינני סבור שיש מקום להידרש לנושא זה כתע, וגם מקומה של טענה זו בשלב הטיכומים, לאחר בירור האשמה. אצין בעניין זה כי דומה שאין לנו טענה קלאסית בדבר "שרשת מוצג", כפי שקיים למשל בעניין סמים, או חפץ כלשהו בעל חשיבות ריאיתית שנמצא בזירת אירוע, שהרי הדיסק אינו ראה חפצא שתאות תכונתו שלו מעוניינת המאשימה להוכיח. הדיסק אינו אלא פלטפורמה הנושאת את "המסמרק" (סרטונים) שתוכנו מעוניינת המאשימה להציג. אכן, לעיתים תהא חשיבות לזהות החפץ עצמו (הדיסק) על מנת לוודא שהסרטון מצוי בו הוא הרלוונטי. ואולם, לעיתים אימות הדיסק כ"חפץ" הנכוון, יכול להיעשות על ידי זהה המשמר (סרטון) עצמו. בעניינו (כך ניתן להניח והדברים כਮובן טוענים הוכחה), מדובר בדיוק ובו סרטונים בעלי ייחוזיות משליהם (הינו שתוכנם חריג ואינו דומה לתכנים אחרים), הניתנים לזהוי במנוטק מהחפץ עליו הם מצויים. ייחוזיות זו ניתנת להוכחה בריאות שונות וא Zukier שקאופמן העיד שהוא מזהה את הנראה הסרטונים (שבדיסק) כמשמעותו את שהעתיק ממזכיר ה- Z.v.d להחשן הניד.

16. לאור כך, אף אם קיימת בעיה בשרשראת המוצג (ואיני קובע כך כתע, שכן אינני נדרש לכך) אין לומר שהדבר יביא בהכרח למסקנה שלא ניתן היה לזהות את המוצג באמצעות ראיות אחרות (ראו בהשוויה בת"פ (ירושלים) 16-09-6105 **מדינת ישראל נ' אדם ריצ'לנד רולדנד** (6.5.18)). لكن, אין מקום להזכיר בשאלת זו בשלב זה, אלא לאחר שייחספו בפניו כל הראיות ואוכל לקבוע אם אכן נפל פגם בשרשראת המוצג, או הסימן, באופן הגורם לספק כלשהו בדבר זהה הרואה.

17. כאן המקום לעיר כי טענת הסגנור בדבר המעבר (הלא מוסבר לשיטתו) של הסרטונים מהחשן הניד לדיסק, היא למעשה טענה הקשורה לכל בדבר הצורך להביא את הרואה לטובה ביותר, היינו ראיית המקור. בעניין זה ברי כי ראיית המקור היא מחייב ה- Z.v.d, שאינו בידי המאשימה, ולפי טענתו של קאופמן ממנו הועתקו הסרטונים להחשן הניד, אשר אף הוא אינו מצוי בידי המאשימה כיום, אלא דיסק שבו לפי הטענה מצוי העתק נוסף של הסרטונים. למעשה

המואשימה טענת כי היא מחזיקה בידי העתק של העתק. גם בעניין זה יהיו שמורות טענות ההגנה, אך אין מקום לפסול את הרأיה כבר עתה והחלטה בנושא ראוי שתתקבל בהכרעת הדין לאחר שתיפרס בפני התמונה במלואה. עם זאת, ראוי לעיר כי בנושא זה קבע כב' השופט שווהם בפרשת **בראונלי** כי:

"לגישתי, נוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, הממצמצמות את הפער שהיא בעבר בין מסמן מקור להעתקו, ולאור הגמשת כללי קובלות הראות ומטען הדגש לשאלת משקללה של הרأיה, אין עוד טעם מבורר לפסול העתק של הקולטה. זאת, ככל שבעל הדיון, המבקש להגישו, מצהיר כי ההקלטה המקורי אינה ברשותו, וההעתק נחזה להיות העתק מהימן של אותה הקולטה. במצב דברים זה, יהא מקום לשקל את פסילת העתק ההקלטה כראיה, רק מקום בו המבקש את הפסילה, יציג ראיות קונקרטיות המעוררות חשש של ממש כי הקולטה מזויפת. אחרת, אין לפסל את הקולטה, על יסודה של כלל "הרأיה הטובה ביותר", וזאת בלבד. אין ציריך לומר, כי השגות בדבר איקות הקולטה או מהימנותו של המקלטן יילקו בחשבון בעת קביעת משקללה של הרأיה."

אכן, מדובר היה בדעת יחיד, שכן יתר שופטי הרכב לא סברו שיש מקום להידרש לשאלת בנטוינו אותו מקרה, ואולם, ראוי שהצדדים יתייחסו בנושא זה במהלך שמייעת הראות על מנת שתתקבל בהכרעת הדין החלטה על בסיס כל הנ吐נים הנדרשים.

18. סיכומו של דבר, אישור הנאשם הסרטונים בחקירה עשו לסייע בדיי המואשימה להביא לקובלותם, אף אם לא יתקיימו תנאי הקובלות הנהוגים (ראו גם ת.פ (ב"ש) 16-01-23020 **מדינת ישראל נ' דוד מיאל** (22.11.17)). הטענות בדבר זהה הסרטונים, שרשות המוצג, או כלל הרأיה הטובה ביותר, יוכרכו בהכרעת הדיון. די בכך על מנת להביא לדוחית התנגדות ההגנה.

ודוק: ברי שהמסקנה בפרק זה של הדיון אינה שהדיםק ת/87 קובל לרأיה כבר עתה, אלא שהוא מתקיים בשלב זה על תנאי (שהרי בית המשפט צריך לעיין בתוכנו לצורך הכרעה) תוך שטענות הצדדים שמורות להן והחלטה סופית שתתקבל בהכרעת הדיון.

האם הוכחו תנאי הקובלות המסורתיים?

19. וכיעת, לשאלת האם הוכחו תנאי הקובלות. כאמור, בעניין זה העידה המואשימה את מר קאופמן והודיעתו במשטרת הוגשה בהסכמה (ת/68). לגרסתו, ביום האירוע הוא התבקש על ידי שוטרים למסור העתק מהקלטה מצלמות האבטחה אשר היו מכוננות למקום האירוע. קאופמן עשה כן ומסר החשן ניד ובו העתק מהסרטונים לקצין בשם פיני נדלר. קאופמן מסר בעדותו במשטרת כי לא ערך כל שינויסרטונים. בית המשפט הוציאו בפניו הסרטונים המצויים בדיי המואשימה כיום (הינו בדיסק) והוא אישר כי אלו הסרטונים שהוא העתיק להחסן הניד ומסר לקצין המשטרה.

20. כאמור לעיל, ההחלטה קבעה תנאים טכניים לקבילות הבדיקה. הסגנור טוען כי אין ראייה לפיה קאופמן יודע את מלאכתו" (כנדרש בתנאים אלו) שכן הוא איש שר שני "איש מחשבים" וכן שלא קיימות ראיות לפיה מערכת הבדיקה מוגנת מפני תקלות. עוד טוען הסגנור שמדובר בנסיבות אבטחה פרטיות וקאופמן הוא בעל עניין, שכן היה חשוד אותה עת בעבירה.

21. המאשימה טוענת כי קאופמן אינו בעל עניין, הגם שהיא חשוד בביצוע העבירה (הערה: בין לנסגר התיק נגדו); כי ההגנה לא הצביעה על כל פגם במערכת המצלמות ولو תיאורטי; וכי הכוח שמדובר בקבוץ אותוANTI של נערר בו שני; שהמערכות פועלות ללא מגע יד אדם; כי העד מוסמך יוכל לבצע את הפעולה; וכי לא הייתה לאיש הזדמנות לבצע חקיקה או ערכיה.

22. לאחר שנתי דעתו לטענות הצדדים בעניין, דעתו היא שגם בפרק זה של הדיון יש להפריד בין קבילות החשבון הניד, לבין קבילות הדיסק T/87. בעניין זה אקדמי מסקנה לדיוון ואומר כבר עתה כי דעתו היא ש"הרואה" שייצר קאופמן, הינו העתקת הסרטונים ממऋיר ה- z.v.d להחسن הניד (להלן - "ההעתקה הראשונה") היא קבילה לכאן. מודיע אני שראיה זו אינה בנמצא ולכן ניתן לתמוה, מדוע יש לדון כלל בשאלת קבילותה. הנושא חשוב לדעתו לצורך שאלת קבילות הרואה שבמחלוקת, והוא הדיסק המצוי כולם בידי המאשימה ובו לפי הנטען מצוי העתק של תוכן ההחسن הניד (להלן - "ההעתקה השנייה"). עוד אדגש כי השאלה אם הדיסק שכונת המאשימה הגיע (T/87) אכן כולל העתק מדויק ונכון של תוכן ההחسن הניד, היא שאלת נפרדת והיא תוכרע בהתאם לדברים שציינו לעיל (סעיפים 15-17).

ואתיתיחס לכך בהמשך.

23. וכעת לוגוף של דברים ביחס לקבילות ההחسن הניד. לפי עדותו של קאופמן מדובר בנסיבות אבטחה אשר פועלות באופן עצמאי כל העת ואין דורשות התערבות אדם. התרשםותי (הLEGALITY), שכן מסקנות סופיות יובאו בהכרעת הדיון הייתה שקאופמן הפגין ידע רב בנושא המצלמות וכי הוא הגורם האחראי על המערכת במקום. הוא שקבע את הסיסמאות; הוא שמבצע שינוי בשעון המערכת לkratet שעון הקיז; הוא שמזמין תיקונים כשנדרש; הוא בעל גישה למערכת מרוחק (באמצעות המכשיר הניד); והוא הפגין בקיאות אף באופן פועלם המערכת (באמצעות חישון או אמצעי אחר).

24. אכן, צודק הסגנור, קאופמן אינו "איש מחשבים", ואולם אני רואה בכך תנאי הכרחי לצורך קבילות ההחسن הניד. השאלה היא לא השכלתו הפורמלאלית של האדם שביצע את הפעולה, אלא אם הוא יודע לבצע כראוי את המלאכה שביצע ואם אין חשש בשל חוסר ידע, הוא פגע באמונות הרואה. יש לזכור שבענייןינו הטענה היא שמדובר במערכת שעבדת "ללא מגע יד אדם". רוצה לומר, אין מדובר במערכת שיש להפעלה על ידי אדם מיום. המערכת מצלמת כל העת ללא התערבות אדם. כל שעשה העד (לפי הנטען) היה להעתיק קבצים מזיכרון מערכת ה- z.v.d להחسن ניד. אין מדובר "במלאכה" במובן של מڪצוע. מדובר בפעולת טכנית, פשוטה ובסיסית כיום, אשר רבים יודעים לבצע אף ללא ידע פורמלי במחשבים. לאור כך, לא ראוי כל סיבה לקבוע, כבר עתה (להבדיל משלב הכרעת הדיון, שאפשר והקביעה תהיה שונה לאור ראיות שיובאו) שהעד אינו יודע לבצע פעולה זו.ifs לעניין זה, בשינויים המחויבים, הדברים שנאמרו על ידי השופט שם עניין **בראוני**:

"יש להניח, כל עוד לא הוכח אחרת, כי המחזיק בטלפון הניד, אשר עשוי להיות, לעיתים, צעריר מאד בಗילו, הינו "כשיר" להקליט באמצעות המכשיר, המשמש אותו גם כאמצעי הקלטה".

בימנו אנו, אין כל סיבה לדעת שלא קבוע כך גם ביחס להעברת קובץ (או העתקו) מהתקן זיכרון אחד לשני. לאור כך, נכון לשלב זה הדבר הוכח לדעת, לכארה.

25. בעניין זה רأיתי לעיר כי אם אכן הуд לא היה יודע לבצע מלאכה זו, התוצאה הייתה מתבטאת מן הסתם בהיעדרו של הקובץ מההחסן הניד. لكن, אם הקובץ אכן הועתק מההחסן הניד לדיסק (ושאלה זו תוכרעה אף היא בהכרעת הדין) הדבר מלמד על כך שהקובץ היה קיים בהחסן הניד ומכאן שהעד ביצע את מלאכתו כראוי. ודוק: אין מקום לטעון (ואכן לא טוען כך) שחוسر ידיעה כיצד להעתיק קבצים מה - z.v.d, להתקן ניד, עלול להביא ליעילות הרquia, באופן שייראה בה דבר שלא היה קיים בנסיבות (ואיני מדבר על העתקה בפורמט שניי וכיוצב' מצבים בהם הסרטון לא יוצג כלל, אלא על מצב למשל בו לפתע יראה אדם מבצע פעולה שלא ביצע בנסיבות).

26. הוא הדין ביחס לתקינות המערכת והבאת ראיות בדבר אמצעי ההגנה הננקטים להגנתה. הסוגור שאל את Kapoorן שאלות רבות בנושא, וטען שלא הוכח שקיים אמצעי שכזה. ההגנה לא טענה דבר קונקרטי ביחס לאו תקינות המערכת וליעילות כלשהו הנראה בסרטונים (ויש לזכור שמדובר באירוע בו נכח הנאשם כך שהוא יכול להעיד על קיומו של עיון מידיעה אישית) ובכל מקרה אני סבור שמדובר בפרט חינוי לשאלת הקבילות במקרה זה. יש לזכור את מהות המערכת. לא מדובר במערכת מחשב המפיקה פלט שהוא בבחינת "קופסה שחורה" שלא ניתן לדעת את טיבה וכוננותה מבלי "לסמור" על המחשב. כלות הכל, מדובר במכשיר. אמנם דיגיטלית, המתעדת את הסרטון על זיכרון מחשב, אבל עדין מדובר במכשיר, שכמו ניתן למצוא ביום בעסק כמעט ובסביבה פרטיטים רבים. אכן, אם טענת ההגנה הייתה שצבע מסוים שנראה בסרטון הוא מעוות ואני תואם את המיציאות, או שקיים עיון בגודל החפצים הנראים בסרטון, או בנסיבות התנועה של האנשים בו (וטענות אלו היו רלוונטיות לשאלת שבמחלוקת), אפשר והוא ממש בטענה והוא נדרש ראיות בנושא התקינות, בהיבט מסוים זה. ואולם, כאשר אין טענה כגון כן זו, ניתן לצאת מנוקודת הנחה שהמכשיר פעל כראוי וביצעה את תפקידה, ולהתמקדש בשאלת המהימנות בזיקה לאפשרות של מניפולציה מכונה. **ראו בעניין בראונלי:**

"דעתך היא כי יש לעמוד, ביום, רק על חלק מסוים תנאים. בסופו של יום, תנאי הקבילות הטכנית, שנקבעו בפסקה, נועד להבטיח כי הקלטה היא מהימנה, במובן זה שהיא משקפת נאמנה את אשר נאמר בה. לנוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, להן אנו נחשפים מדי יום ביום, אני סבור כי יש לעמוד על קצו של י' בהוכחת כל אחד ואחד מה坦נים. הדברים אמרים במיוחד בנוגע לתנאים בדבר הוכחת תקינותו של מכשיר ההקלטה וכשרותו של המקליט".

27. אכן, עמדתו של השופט שווה בעניין זה הייתה דעת יחיד. עם זאת השופט ברק ארץ צינה בעניין זה כי:

"אני תמיימת דעים עם חברי השופט שהם כו� בעניין זה הייתה דעת יחיד. עם זאת השופט ברק ארץ צינה בעניין זה כי:

המציאות הטכנולוגית של אותה עת, וכי הם מחייבים רבייה. הכוון לעילו מחייב חבריו - המבוסס על הבדיקה המתבקשת בין ההחלטה באמצעות רשות רשות "מסורתית" לבין ההחלטה אלקטרונית אלקטטרונית - נראה מתבקש".

28. לאור כך, התנאים החשובים אינם דוחקים תקינות המערכת וכשירותו של האדם שצילם, או העתיק את הקבצים, אלא אלו שנעודו להבטיח שההחלטה מהימנה וכי לא נעשו בה שינויים. בעניין זה הסגנון לא טען דבר (בשלב זה, וטענותיו מבונן שמורות לו). אזכור ש Kapoorמן העיד שהעתיק את הסרטונים מזכיר המערכת ישרות להחسن הניד, ללא כל עריכה (ת/68). כמו כן ראוי לציין שהקבצים נמסרו למשטרה ביום האירוע ממש ואף בכך יש להקטין החשש מפני מניפולציה אפשרית כלשהי בקבצים שהיו מצויים בהחسن הניד. כמו כן, Kapoorמן העיד כי המערכת מוגנת באמצעות סיסמה ושם משתמש (עמ' 267). די בעדות זו על מנת לקיים, כאמור, תנאים אלו.

29. איני אומר כמובן שUMB הtekdomot הטכנולוגיה אין לחוש מפני מניפולציות או זיופים. אדרבא, הtekdomot הטכנולוגיה הביאה עמה "קדמה" אף בנושא זה וידוע לכל שכירם ניתן לבצע שינויים בתמונות ובסרטונים בקלות ויחסית, באמצעות תוכנות הזמן וארח "חינניות". הדבר מחייב זהירות רבה (אף יותר מאשר בעבר) והכרה בקיומה של אפשרות מעשית זו. ואולם הדבר אינו קשור בהכרח לקבילות, אלא למשקל, ובעניין זה קיימת חשיבות רבה ליריעת המחלוקת. כך, אם אין מחלוקת שתמונה מסוימת מתעדת אדם פלוני, אין טעם לחיב את מגיש הראייה להוכיח - כתנאי של קבילות - שלא נעשתה מניפולציה בנושא זה.

30. לא הצלמתי גם מהטענה לפיה Kapoorמן הוא בעל עניין, שכן היה חשוד אותה עת בעבירה. ראשית, מעין בת/68 עולה כי בשלב בו מסר את הסרטונים (יום האירוע - 12.7.14) לא היה Kapoorמן חשוד עדין, והוא הפרק חשוד רק ביום 24.7.14 (ת/68א'). בכל מקרה, אוסיף שאיני סבור שיש בידי קבוע את שימושו של נתן זה בעת. כאמור, טרם עיניתי בסרטונים. איני יודע אם הטענה הגיונית כלל לאור הנראתה בהם, ובכל מקרה לא נטען בשלב זה על ידי ההגנה שהסרטונים נראים מבושלים, ערוכים או מעוותים מכל סיבה שהיא. זאת ועוד, נתן זה רלוונטי לשאלת יכולתו של העד לפגום בראייה, הינו לבשל את הסרטונים ולזייפם, וזאת על אף הדברים שציינתי לעיל.נושא זה דומה שקשרו יותר לשאלת משקל הראייה, ולאו דווקא לקבילות ובכל מקרה קorraה שמורה להגנה האפשרות לטען בנושא במהלך ניהול המשפט. ראו, בעניין ברואוני:

"לשיטתי, אין בזהותו של המקליט ובמידת נגיעתו לעניין מושא ההחלטה, כדי לפגום בקבילות ההחלטה כראיה".

31. עוד אציין, לפני סיום נקודה זו, כי אכן ההחسن הניד אף הוא ראייה משנית, שהרי הוא העתק. עם זאת דעתך היא שאין בהיעדרה של הראייה המקורית (מכשיר ה - z.v.d) כדי לפגוע בראייה זו, רק מטעם זה. לעניין זה מקובלים עלי טיעוני המאמינה בדבר הסיבה להיעדר הראייה המקורית והפגיעה שתגרם לבעל עסקים באם יוחזקו מכשירי ה- z.v.d חודשים ושנים בידי המשטרה, רק על מנת להציג את הראייה המקורית. אין למצוא, אפוא, פגום בראייה משנית זו, וזאת בהיעדר כל טענה (למצער בשלב זה וכל טענות ההגנה שמורות) בדבר כך שאינה זהה למקור ושוב אפנה לדברים שנאמרו בנושא ברואוני, כאמור בסעיף 17 להחלטתי לעיל.

32. עד כה עסקנו בקבילות ההחלטה הניד ומסקנתה היא שהוא קביל לכואלה. ואולם, כאמור לא זו הראיה שמעוניינת המשימה להגיש, אלא את העתקה. עניין זה נידון לעיל בסעיף 17 וקבעתי, כאמור, שהכרעה בשאלת אם נפל פגם בהעתקה זו, אם לאו, תוכרע בהכרעת הדיון בהתאם לכל הראיות שונחו לפני, לרבות עיון בסרטונים המצויים בדיסק עצמו. בשלב זה, הדיסק ת/87 מתקיים אפוא הכראה על תנאי, אף בהתאם למסלול זה.

33. לאור תוצאה זו לא ראוי להידרש לשאלת אם מדובר ברשומה מוסדית, שהריברי שהכוונה היא לכל היותר לתוכלת ההחלטה הניד, לגבי קביעתי שהיא קבילה הכראה. שאלת קבילות העתק (הדיסק) היא שאלה שונה והוא יפה גם אם הייתה קובע שההחלטה הניד קביל בשל היותו רשותה מוסדית.

הディסק ת/87 מתקיים אפוא הכראה על תנאי. לשני הצדדים שמורות כל הטענות בנושא והחלטה סופית תינוקן בהכרעת הדיון בהתאם לראיות שונחו בפני. המשימה תמציא את הראיה (ת/87) לתיק בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 ביולי 2018, בהיעדר
הצדדים.